

O FILLO LEVA O PAI Ó MONTE

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

NOME DO DOCUMENTO: MPG_NoCa_0010_016_id715_D
AUDIO DE REFERENCIA: MPG_NoCa_0010_016_id715.mp3
TIPO DE DOCUMENTO: Rexistro directo dun evento. Conto
MATERIAL DISPOÑIBLE: Audio mp3 (editado e dixitalizado pola compiladora)
 Transcripción de texto
DURACIÓN: 0:02:17

DATOS DA RECOLLIDA

- **DATA DA RECOLLIDA:** Febreiro de 1997
- **LOCALIZACIÓN:**
 - Lugar/ aldea/ barrio:**
 - Parroquia:** Lérez
 - Concello:** Pontevedra
 - Provincia:** Pontevedra
 - País:** Galicia
- **INFORMANTE**
 - Nome:** Teresa Tilve Tobío
 - Idade do momento da recollida:** 56
- **RECOLLEDOR/ORA:** María Xosé Varela Solla
- **COMPILADORA:** Camiño Noia Campos
- **COLECCIÓN:** Camiño Noia (NoCa)
- **CLASIFICACIÓN E REFERENCIAS DESTE CONTO NO LIBRO “CONTOS GALEGOS DE TRADICIÓN ORAL” E NO “CATÁLOGO TIPOLÓXICO DO CONTO GALEGO DE TRADICIÓN ORAL”:**
 - Título xenérico:** O fillo ingrato
 - Tipo:** Contos realistas (Novelle)
 - Subtipo:** Outros contos realistas
 - Referencia:** 980 AT

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

CONTEXTO

Durante a década de 1990 até os anos 2000, a catedrática emérita e profesora de filoloxía galega María Camiño Noia Campos, dirixiu un valioso proxecto de recollida, catalogación e divulgación do conto galego de tradición oral. Neste proceso foi imprescindible a axuda do seu alumnado e de bolseiros, que se encargaron de facer as recollidas de campo gravando a persoas que aínda recordaban contos e que ademais sabían contalos. Os traballos, que se realizáronse en Galicia e nas áreas de lingua galega de Asturias, León, Zamora e Cáceres, constitúen hoxe unha testemuña única dun rico patrimonio que estaba a piques de desaparecer. O froito de traballar con todo este material plasouse en varias obras - citadas máis abaixo na bibliografía - nas que Camiño Noia sistematizou a narrativa galega oral de acordo a criterios recoñecidos internacionalmente. Nomeadamente, a súa última obra *Catalogue of Galicia Folktales* - editada pola prestixiosa Kalevala Society de Finlandia - coloca o conto galego dentro da tradición oral europea, dándolle un espazo de referencia no folklore internacional.

O APOI dispón actualmente, grazas á cesión de Camiño Noia, dos materiais orixinais froito das recollidas: a colección completa das gravacións e as transcripcións cos datos de campo. Presentamos o seu material seguindo os criterios do catálogo tipolóxico realizado pola propia compiladora.

NOTAS SOBRE A TRANSCRICIÓN DO TEXTO

A transcripción foi tomada dos documentos cedidos pola compiladora.

Respectouse a pronuncia da persoa e as palabras e expresións coloquiais transcribíronse tal e como foron ditas.

BIBLIOGRAFÍA

NOIA CAMPOS, Mª Camiño (2010): *Catálogo tipolóxico do conto galego de tradición oral: clasificación, antoloxía e bibliografía*. Vigo : Universidade de Vigo, Servizo de Publicacións.

NOIA CAMPOS, Mª Camiño (2002): *Contos galegos de tradición oral*. Vigo: Nigratreia.

NOIA CAMPOS, Mª Camiño (2021): *Catalogue of Galicia Folktales*. Kalevala Society.

PALABRAS CHAVE

conto, narración, novelle, familia, morte

EDICIÓN DA PRESENTE FICHA: Sara Santalla Iglesias

TRANSCRICIÓN

Esto era nunha aldea tamén así un pouco, quizá remota, con costumes un pouco raras, donde había xa morto un velliño nunha casa e xa o levaran - seica, en tempos pasados - os familiares levárano a morrer, cando estaba a morrer, pa que non lle morrera na casa, montárono nun burro e levárono a un monte, a morrer, deixárono alí abandonado.

E nesto que ese señor deixara un fillo, tamén. E cando ese señor tamén foi vello, xa outro fillo tamén del, o seu neto, do primeiro que había morto así, colleuno e cargouno nun burro. Tamén púxolle o pai mui maliño e tamén o cargou nun burro e tamén o foi levar a aquel monte, ó mesmo monte que habían levado xa ó anterior.

E cando chega alí el, inda podía falar, e ó chegar ó mesmo monte dice el:

- Aquí tamén truxen eu ó meu pai, entón agora eu non me estraño que tamén me traigan a min.

Entón o fillo dice:

- Como? Que está dicindo, meu pai? Que el tamén truxo aquí ó meu abuelo aquí a morrer? E eu traigo agora a el tamén? Entón, queres ver que o día que eu morra tamén me van traer a min aquí?

Púxose a pensar e a recapacitar e dixo:

- Isto éche unha fada, meu fillo. Isto éche unha fada, eu aquí non deixo a meu pai. Vouno levar a casa porque se o deixo aquí, poida que os meus fillos tamén me traigan algún día a min.

Colleu ó pai, montouno no burro e volveuno a casa e dixo el:

- Quero que esta fada se termine. Non quero que me leven ó monte a min tamén.